

РЕШЕНИЕ

№ 4401

гр. София, 02.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 27.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **4734** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка със Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба, подадена от М. Н. Т., срещу решение за предоставяне на частичен достъп до обществена информация № СО-РД 09-ЗДОИ-55/14.03.2013г. на зам. кмета на Столична община. В молба от 31.05.2013г. жалбоподателката уточнява, че оспорва процесното решение в частта, в която е отказан достъп до обществена информация по нейно заявление № СО-94-ЗДОИ-69/19.02.2013г.

В жалбата се поддържа, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, свързана с с разходване на публични средства; информацията е създадена и се съхранява от Столична община; липсват законови ограничения за представянето ѝ, защото жалбоподателят не желая да му се предоставят лични данни на служителите; съгласието на служителите за предоставянето ѝ не е необходимо; налице е надделяващ обществен интерес. Иска се от съда да отмени постановения отказ и да задължи ответника да предостави исканата информация. Подробни съображения излага в писмени бележки, в които изтъква, че исканата информация не касае индивидуализиращи белези на конкретни служители, както и че в случая е налице надделяващ обществен интерес.

Ответната страна оспорва жалбата като неоснователна по съображения, изложени в оспорения акт, и моли същата да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от адресат на акта. Оспореното решение е връчено на 28.03.2013г., а жалбата е подадена на същата дата. Следователно е допустима, а разгледана по същество – основателна по следните съображения:

Административен съд София - град, II-ро отделение, 41-ви състав, за да се произнесе по спора, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация с вх. № СО-94-ЗДОИ-69/19.02.2013 г. до кмета на Столична община. С него поиска да му бъде предоставена такава относно брутното трудово възнаграждение на всички служители на ОП „Е.“, включително на директора съобразно структурата от 12.07.2012г. за месеците октомври, ноември и декември 2012 г., включително добавки, надбавки, ДМС и др. като изрично е посочено при наличие на лични данни същите да бъдат заличени.

По заявлението е постановен отказ, обективиран в т.2 от обжалваното решение. С него е прието, че исканата информация не представлява обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот на РБългария и въз основа на нея не може да се формира мнение, относно дейността на задължения по закон субект. Тя е свързана с икономическата идентичност на конкретни физически лица и по тази причина съставлява лични данни на тези лица и съответно е защитена от Закона за защита на личните данни.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

След проверка на представените по делото доказателства съдът установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма. То е подписано от Заместник – кмета на Столична [община], на която са били надлежно делегирани съответните правомощия със Заповед № РД-09-1487/24.09.2010 г. на Кмета на Столична община. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението обаче е постановено в противоречие с материалноправните норми на ЗДОИ.

Съгласно дефинитивно определеното в чл.2 от закона понятие, обществена информация е „всяка информация, свързана с обществения живот в РБ и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти“. По дефиницията на чл.9 ЗДОИ, обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. В закона са разграничени два вида обществена информация-официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия-чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и техните администрации-чл.11 от ЗДОИ.

По начало достъпът до обществена информация, независимо от вида ѝ-официална или служебна, е свободен. Основанията за отказ, уредени в ЗДОИ условно могат да се разделят на две групи:

1. Основанията в първата група обуславят оставянето на искането без разглеждане:1. Липса на задължителни реквизити в заявлението-чл.25, ал.2, вр.ал.1, т.1, 2 и 4 ЗДОИ; 2. Не уточняване на предмета на исканата информация, след предоставяне на възможност за това-чл.29, ал.2, вр.ал.1 ЗДОИ; 3. поисканите данни не се покриват с

понятието за обществена информация по чл.2 ЗДОИ; 4. Наличие на предвиден в друг закон специален ред за търсене, получаване и разпространяване на обществена информация-чл.4, ал.1 ЗДОИ.

II. Основанията във втората група обуславят постановяване на отказ по същество и от своя страна могат да бъдат разделени в две подгрупи:

1. Специфични основания-относими към служебна обществена информация/чл.13, ал.2, вр.чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро от ЗДОИ/: когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи/чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Това ограничение отпада, ако е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, както и след изтичане на 2 години от създаването на такава информация/чл.13, ал.3 и ал.4 от ЗДОИ/;

2. Общите основания за отказ-относими, както към официалната, така и към и към служебната обществена информация, са уредени в чл.37 от ЗДОИ и обхващат случаите, когато 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Във всички случаи обаче задълженият по чл.3 от ЗДОИ субект дължи предоставяне на частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен /чл.37, ал.2 от ЗДОИ/, а в случаите на засягане интересите на трето лице, ограничението за предоставяне на исканата информация отпада изцяло, когато третото лице даде изрично писмено съгласие, както и когато въпреки липсата на такова съгласие е налице надделяващ обществен интерес.

За да се произнесе, в конкретния случай, съдът съобрази, че Общинското предприятие е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити /чл.52, ал.5 ЗОС/ и може да осъществява дейност по: 1. управление, изграждане, поддържане, ремонт и реконструкция на обекти, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и други имоти - общинска собственост, както и предоставяне на свързаните с тях услуги за населението; 2. предоставяне на други услуги или осъществяване на други местни дейности, необходими за задоволяване на потребностите на общината или на нейното население, които се финансират от бюджета на общината, определени от общинския съвет /чл.53 ЗОС/. В общината се създават и поддържат публични регистри за общинските предприятия /чл.54а, ал.1 ЗОС/, като директорите на общинските предприятия се назначават от кмета на общината по ред, определен от общинския съвет /чл.55 ЗОС/. Този ред, в случая, е регламентиран в Правилника за организацията на дейността на Общинско предприятие „Е.”/приет с Решение № 352 по Протокол № 20 от 12.07.2012 г./. Съгласно чл. 10 от Правилника, кметът на СО сключва трудов договор с директора на общинското предприятие, който от своя страна е работодател на всички работници и служители в предприятието (чл. 11, т.6 от Правилника).

Осъществяването на дейността на общинското предприятие се координира и контролира от кмета на СО или определено от него структурно звено /чл.13 от същия правилник/. С оглед на изложеното, съдът, в този съдебен състав, споделя мнението, че след като дейността на ОП ”Е.” се финансира от общинския бюджет и се

контролира от кмета на СО, то и поисканата в заявлението информация е обществена информация по смисъла на чл.2 ЗДОИ- дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за начина, по който кметът на СО, съответно- органът с делегирани от него правомощия, като задължен субект осъществява нормативно предоставените му правомощия във връзка с управлението и контрола на дейността на ОП „Е.“, изразходваните за това средства от общинския бюджет, вкл. и за трудово възнаграждение на директора на ОП и неговите служители.

На следващо място отказът на кмета на СО, в тази част, незаконосъобразно е аргументиран с това, че исканата информация съставлява лични данни относно осигурителноправния статут на лицата, данни за трудовия им стаж, възрастта. Съдът счита, че подобни съображения могат да се обсъждат в случай, че се иска посочване на име на съответния служител и ЕГН, т.е. информацията за полученото трудово възнаграждение се привързва към конкретно лице. В случая обаче същата е привързана към конкретни длъжности, а не към лицата, които ги заемат. С данните за полученото трудово възнаграждение не може да бъде идентифицирано дадено лице по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Целта на този закон (ЗЗЛД) е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Размерът на получаваното възнаграждение не е свързан с неприкосновеността на личността и личния живот, а е обективно съществуващ факт. При това, жалбоподателят иска данни за трудовото възнаграждение на длъжностни лица от състава на ОП, които съгласно чл.9 от Правилника на предприятието се определят съобразно Правила за работна заплата, разработени от директора на ОП "Е." и утвърдени от кмета на Столична община. В този смисъл исканият достъп до обществена информация не засяга лични данни, а такива, които са обществена информация. Именно за това в случая се касае за достъп до обществена информация, даваща възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект и конкретно спазват ли се от кмета на СО и директора на ОП приетите правила за работната заплата, относими към определяне на трудовото възнаграждение на служителите в предприятието.

Освен това ако исканите документи съдържат лични данни, достъпът до тях следва да бъде изключен и да се предостави достъп до останалата част на документите, която не съдържа такива данни - арг.чл.37, ал.2 ЗДОИ, каквото е и изричното искане на заявителя Т..

По посочените съображения, като е приела, че исканата информация не е обществена, а се отнася до лични данни на служителите на ОП, зам.кмета на СО е постановил акта си в нарушение на материалния закон.

С оглед изложеното, обжалваното решение се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката следва да се върне на административния орган. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ същият следва да бъде задължен да предостави на заявителя достъп до исканата информация.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № СО-РД 09-ЗДОИ-55/14.03.2013г. на зам. кмета на Столична

община в частта, в която е отказан достъп до обществена информация по заявление на М. Т. № СО-94-ЗДОИ-69/19.02.2013г.

ВРЪЩА преписката на административния орган и задължава същия да предостави исканата обществена информация със заявление вх. № № СО-94-ЗДОИ-69/19.02.2013г. на М. Н. Т..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: